שאלה ראו׳ הלוה לשמעון בשטר סתם לסוף זמנו תבעו לפרוע הוא חייב בשבועה אתל וכו׳
אל דבי אין אדם יודע וכו׳ הנאמן להשבע אין בודק וכו׳ והשתא ר״ת את אצלו ור״ת
לא דבעי לרמב״ם ותקירה ומתניא וכו׳ הנאמן להשבע אין בודק וכו׳ לר״ע ר״ת בודק
וקתמלן בבר״ת וכו׳ ומוקי להו חשב הנאמן פא לסס ק׳ לר״ת אהר״ע שב׳ כותבין ואי בריא
קונין פוא טוב חלב פלוני לאומן לבוסף טובא חשב פס״ס הרי הנאמן ואי׳ בא לאחר
מה פרא לא קא׳ סבי לא הנאמן פא סתמא ונמי אלו הוה קא׳ סבי בפלא הרי הנאמן על בא
לר״ת אחת פיה נשאר חקום להם ראיה חיוב ראיה שן להנא ור״ת לפלא לא חיין לא הנאמן
שלמא לה״ע ר״ע ור״ת לפלוני בפא ואחרבא חשב נתרצקה יהר ק׳ פרוקין על פבר׳ ראשונים
בין להמר׳ בר״הא חדוש לר״ת סל שבעי בעיה נג׳ לרמב״ם ותקירה נגד פבר׳ ראשונים
ואב׳ אנסתת חיא אוסמה קיותא ושמי פולא בל שום ראיה הנאמן שבו וא׳ בא לר״ת
וסנה בלאפ ש׳ ולקמן בהגט פסוניא מה שיין להביא כן שבראו לר״ת שלה להן חתני
בחשבה המוקבת לראיו לא קרב אין כלל ואת לחיוב לה לה לחשאי שמ׳ עא׳ אב׳ טב
סוף ואמר׳ אחרוני לעל נב׳ חשאי שמ׳ שך א׳ ועם בעיקר הקושיא לתרוך ולא בעי ר״ת
וכו׳ לבין לבל כותב פסס לחיוב סן בר׳ אין לאשכוני חחשבה רב לחשאי שמ׳ שם
כרבנן אב׳ חאי קל ולא בעי ר״ת לרמב״ם ותקירה לחלא אפי׳ שבעי לרמב״ם ותקירה לא לפרוע
לבר׳ לא נתיב דבן בר׳ לאשכוני לא תורא לה״א בשלמותא לחשבה רב חונא.

כהט"ז עמ"ש עד כאן אבל בשנין לר"ה ויה"כ אמ' לארבעה לכ"ע בעי לר"ה ויה"כ ות"ב לא

לא חשיבא וצריך בתולעת דאמ' להוי תוספת לכ"ע להוי אחר. לא לענ"מ חמשה מ

בענינא לר"ע ור"ט ואיך בר' ה"ה כל המתענה הרבה לסימא שאין כאן סתירה כלל מגמרא. ועוד

בהג"ה וקשמ"ן. בה"ח לאחר ולא לה זה המרק לבה"ח כ"ן. א' מ"ש לח או לנ"ל ~~[illegible]~~

טעמי פוסקים

~~[illegible]~~ כ"ן. א' הפקו רבנן בענין אשר לא בעי לר"ה ויה"כ כ"ה הפקו בה קולות

אחרות חשוב עונייא לא חרבא או לא וכן חצאה להרמב"ם בסוף הלכות נזירים כת' ויל'

אין בורק ע"ר אשה בר"ה ויה"כ וכל שלא אחת תכת' בדבר להתיר לא הפקו חשוב בברה

ענינה נכ"כ ע"ג ~~[illegible]~~ דבר כ"ג לפי הפקו וכו' ולא לר"ה ויה"כ וכל כך שלא ה' דארנס

בעת ד' ענינה וכל ע"ג וכ"ע כל אחר ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ ושם עוך אמ' כ"ן. א' חשב לח

אורח כאשר פעני פאנש' דנקו ל"ה כאן לה"ה וכו'. ובאחרון הכבד ~~[illegible]~~ לראש נ"ח הלה בש"ס כאן

בענינא בה"ח בחאש לראשן כ"ן עליה לה בר"מ אות לך לב וכל להראר' נה לא בעי

לר"ה ויה"כ לא א"ג ולראש כב"ה לא"ג טמ' ש"מ כין לבעי חשק' כדובב בלה וכו' וחש וכו'

ואנו אורחים נקרק עוד בהג"ה אתכ ארא ארת דת וכו' מה שאין זה דנח ולשב כל זה

ולשר לפסוק ה"ה כך להש"ס פוסקים קא' שאג לעי' מרק וכו' מוסקים נברית פ"נ וה"א

פה וכו' ולהבין זה ה"ה פך בר' להוכיח רקה לא בעי' לר"ה ויה"כ נתמלא חברנא הקו'

ואפי׳ סריך ומי חציה אותו לרש״י דבני כרשה ותקירה ופתגא וכו׳ ואפי׳ חגי׳ ה

הנאי פ״א כלה ולא חלרש לכא לגמ׳ חו״ל אבל איכא הגא אחריגא לסל״ל ספי׳ לפ״ע

כת׳ לפום הקושיא שדלפק׳ עח״ג לשל פוא לפני איהא פרש

תאו נריעותא למועקית ולהכי נבריה פירה ותסיתה לפי הורמה פירם ולכאורה ק׳ שנ״ל לא״כ

תאי קאמר שהתנא כבנות כמועקית אפי׳ להא עליא כיון דתסיתם לפי הורמם פירם׳

אבל הפירין הוא משום שהוא חמ״ג דבוף בם לק״ק ע״כ א״ר א״ר אין חסית לפי הורה נאסין

את בשלוה אשר עד״ז ופעלו הפוסק דאתה הסוגיא לאמר באיסורים לק״ל דהא נאסין באיסור

מסתייע

ואפ״ה אשר נאסרת כח״ג בהג׳ דר״ג מסבבין לף׳ לע״ל לפ׳ הימנו רבנן עד״ז אפ״ב

ני׳ חלק אינא נאסר את בשלות אשר לפקלו ד״ה רבנן טובא חשש שנויא לאיתקא דם

באיסור׳ לרבנן אלא להמין שעל בכרה להו ובפרש ב״ל ס׳ ס״ט עד״ב בכרת

סק ת׳ והנה היק ג״ר רבנן ראשה חלמועקית נכרית חסירה לפי הורמה נאסרין כ״ש

דאשה שרוליה נאסרין להא שלות אשר עלמא חגי׳ חלק באמר איסור ובה

הראשון של

והגה בנאסרין של הפירוש רש״י לפי׳ במתני׳ בלה לבשתבא כמועקית נאסרין שבר׳

שבר׳ לא עליה סרכו אות לפי הורמה ססרקה עד״ז והם ולכל״ש כשת וזהו ר׳ כב׳ בסא

כשנתה כמ״ש

בסא את לב׳ גב נפש אינך נרס׳ (באיסורים) סס׳ לא לא רמה לפט לנו חלק כשר

בשלות אשר חשש לפקלו ד״ה רבנן שם חלק שאר שלות אפ״ל חשבות לאוסרין

מש"ה דהלאור' אין דבר שבערוה פחות משנים ה"ה חשוב שנים לאורתא הקדו בה

שרצו כ־דוע וה"ה פאמינן אפי' בני מלוה אבל דבמאר איסורי אינו נאמן אלא באחר:

קטנה שנן לפני הקדושין באמרו' רבנו' בעדים אשה לדרשה וחקירה דאין אם קני

מלוה נאמן בעדים אשה להשתא והא דבמאר איסורי דלא בעי' דרשה וחקירה בני מלוה

שאני בעדות אשה דבעי' דרישה וחקירה דלא כ"ש דקני מלוה. וי"ל דבאו אצל דאה"נ דבעדות

אשה לא בעי' דרישה וחקירה ומעשה נמי ביאור הש"ס לישב קו' מ"מ הש"ס הפ"א בד"ה

דר"ט נ"ל לענינו. מ"מ דלא בעי' דרישה וחקירה כיון דלא דבק בה ר"ט דאותו פנוי ואמר

לקח בקו' פנוי ושן מברך הש"ס ור"ט לא בעי' דרישה וחקירה והביא. וכו' ואמר ש"ס באורבא

פהנא דבר' קדושה לא רק ולא עדות לאחר חזר. דעדה ר"ט דרישה וחקירה דכל שהוא לא

נהיה אלא לפניו מעשה רב דהשיאן שם עדיו וכו' ואמר אדרבא חבאין לחבל דחלה

נאמן ושנאה הנאה פ"א וכו' ומה"ל אי דווקא בחשבא בח"ג וקחתן. בברת

ובל"ח וכו' נ"ל דבאמ' ם לוקחן בח"ג וקחתן. וכו' דאין זה דרך הש"ס אם לא להתקין חק

בקדושין. אבל אין אורח הש"ס לפיה נברג לא בא לו וקחתן. וכו' אצל דאמר קאי

אחד דברי' לקו' פנוי דמברך ור"ט לא בעי' וכו' אצל ועוד הדבר קשה פ"א ואמר לא נהיה

פהרון עד באהי' וקחתן. וכו' כלו ואמ' דקדושין בשעת מחר לאו אין הדבר מיושב אלא

קחתן. בברת וכו' ונפקא ר"מ ז"ל עדה הש"ס רבה רחי"ל כנ"ל ולא נהיה

דרישה וחקירה ומ״ש בלבוש כל״ד רט״ו לגבי דרישה וחקירה עכ״ל ונלענ״ד כל מה שהקשה לשיטתו
היא דלאו דוקא נקט דאין עדים להחשיד להו לה״ל לא בעי דרישה וחקירה קל״ו דבר שבערוה
ומה״ט דרישה וחקירה אלא חשודים שמא לא נבדקו מבעתה עדים לא אין שום לפא קל״ו רוצה
אשה בקב ובסלוה ודבר זה שפירש רוצה לישא וכו׳ ואמנם לדברי הכוס׳ בריש סנהד׳
דקתני ה״ה שלא תהא נעולה בפני רבים אשה נידונית ותצא זה בשני פיו בכלל
פוגמות ופוסלות קאמר דרישה וחקירה עכ״ה נמצא ק׳ לשיטתו דתני וכו׳ וכבר באיתי
שהכרנו דזה הרמב״ן ז״ל בתלמיד צמוך ולהרב שכתב לישב חשוד דלא מהני
רבינו בנן ה״ה עכ״ל ודע לדברי הא״ל בגזלות וחבלות סוג בכ תהא טעמא וכו׳
אמנם דלא בעינן דרישה וחקירה והנה הכוס׳ בריש סנהדרין פליג ותוספות הרא״ש עכ״ל
והא דבגזלות לפה׳ נראה דהרבה טעם מיטעם דאמר עדים בגזלות וחבלות שייך
דבעי הגזלן לשיין דרישה וחקירה עכ״ל אבל להרמב״ן דאמר מטעמא דלא מהני דכ״ה
ק׳ לפא עכ״ל מהני לפא בגזלות וחבלות דבעי נ׳ מאמר בפוגמות ופוסלות אלא ודאי
כל דמהני מאי פרא ק׳ מן אחת לפא לקמן לא באבל להרמב״ן פוגמות
ופוסלות נמי בעי בכל פני דבריש סנהדרין דקתני חשודים עירוב פרשת
כתבו באן לומר ודאי אין חשודים דבעי דלא מהני לפא
דמהני וכו׳ לרב דבא בריש סנהדרין דבפוגמות ופוסלות

ואמר להם מה שת׳ כשר שמא בצרך הגמנט שתיקן לא חשוש · ושב׳ קרובה · עכ״ל באורך כאשר לפ

להקשות להסמכא א׳ דשנן דרישה וחקירה והא׳ · ל׳ שמיר לאו מלין בבירור אלא דהוו נק׳ וחשבה

מבואר לבאור פוס׳ עכ׳ דרבנן פת׳ עם לבבר אחרית דבל פסקא ודריא פוא דהבין חש

עם לכאן׳ כאין אם דני הלכה כשר האב׳ צ״ל דחקינן בעדות אשה שמ׳ התיר איסור׳ דעלמא גם הוא

ואמש׳ דכאו׳ בהן בדרישה וחקירה ונשן חיים בד׳ לרש להתלא בד׳ נר׳ העשו בהן דרישה וחקי׳

ומבר׳ עמבום בר׳ רסל׳ דצריך בהן דרישה וחקירה ונשא הגאון פ׳ דר״ע לא בעי דרישה וחקירה

בכ״ט נמבואב עין כאב׳ בר׳ כמתלא ב״ש ס׳ שביפו לבגון דהתיר בעלמא בעדות אשה אם לא כאין

עבר ואשה נאמנת ואב׳ צ״ל רסל׳ דהתיר עגונה אשה תשאר איסורי ופרא חקן שמ׳

חבר מלונדה ורש׳ להסבהא ני׳ הוא קדם בדיעה חכמים לפקו׳ בעדות אשה שמ׳ תשאר אשה

לפסור בעדות אשה אמ׳ בני הלכה פרא מתיר שמ׳ לפריך לדרישה וחקירה ואפשר הגאון

פוא נכו׳ נקחמלני ודבר כלם והני פוא תולדא א׳ בעי בעדות אשה לדרישה וחקירה פוארו

במלונדה להגאו׳ אבל הנ דלא אולא מלונדה להר מתיר ותר חקן בעדות אשה לאפש׳

לדבר חבר עיגונא דאיתתא שלא לדרישה וחקירה אלא הבא קחמלני לעשן כתובה לפני

דחוונא דקחמלני בבררת בדת בה א׳ בה ונו׳ בה בדרישה וחקירה ולמש׳ אחרו בה שלא כות חשש

שנשא לה׳ כלם שלא פרא נבי כתובה דלא עמ׳ ודבר להאי פיס׳ צריך כות כב׳

שנקנה כתובה לא כפרא בפוא קחמלני חס כין דאיכא כתובה לחיוקו כב׳ לת׳

ואל"כ אם הרבה עדות בכתובים צריך דרישה וחקירה דאל"כ נימא ולא הגיעו בכתובה

ודעה לכאן דגר׳ אע"ג דשנים דלי דרישה וחקירה בכל דהו כלם פה"ז נו"ע ... עד"ם

דהא מה"ת וכה"ג בג לצב בדרך דלעיל לק קוו פסוקים שרוף ותורה לא הבירו המחון

סק פרי אך למנין הם שלם במצותו הלעשה בבירור פאי שמעתא הכא בשמא צ"ועא

וכו׳ כאי נאמר דאכה ואיצאה י׳ מובהים ככל הצורך ליישב לבני פרנסים לסוף הלכה

נירוש׳ פסק להודעה ז"ל לא אמר בב׳ מדגית פסק דאל"כ סוגיא פוי לא כבירבנא חד׳ טעתי הכא

שם ... להרי הוא מסק בב׳ עדות מן לדבל לה פן בבואה ופלוגות פן ברבותיה וירושה

רוץ חולי קנות אל"ל דרישה וחקירה וגם ונעור להרי מסק דבד בב׳ סנהדרי׳ כרב אתא

ו׳ לפסק להואור׳ ... כבר חקירא דרבנן הגמרא ע"ש ופאי סוגיא לפנו מדרגות פסק לא

אלא אלא כה"ר להראור׳ ... ׳ מוחתי לרבים לוקא פוע הגבל לדמן ופסק והחיקא מאר...

סנהדרי׳ ופעבה פסק אם
דאפרחבים אגיא פאי סברא דהלכה דלא כבירבנא ולך אמרך בבירור לבני פרנסים בב׳

שמרי בורית ב׳ אותה את כל זאת יבוא חשבה בשב לחבר את האלו לפי׳ א׳

בה"ג עד"ב אד"א אר"א ... וכו׳ ונקלים בהלכה לשב פרנסים התוה בגב חם סנהדרי׳

לין ול נוס תשרו אשם שאין בב׳ מרות חן אמר לא ולך חן בגורה שנא׳ בצדק

הגמות שחדף והלה שב שיפון ונב׳ שלא אין לנפש לן עב׳ ולא חטאו כל ימש׳

חו׳ וליסט בישוב לבני פרנסים פו׳ לספר לקי׳ אלהים חרשא לסימא דהלכה כבריי

דרב
פי' כמוקמינן לרב אחא בריה, אקא בר"ס סמכי' דס"ל לחמור' חד גמ' כשר ופס"ל ומ"ג
בסוף פרק וג' שלא עין הכבס כן אין לו תקנה אלא לשני אוקמינא לרבא דס"ל לשיטת מרשיוק
כהוגן ומחמיר' צריך ל' חומרי דבל ל"ה אלא כחומרין פ"ק דב"ן פלוגתא מכוס שנ"ה כ"ת
דהא הכי אמרי בהדיא שם בג"ס ואי איכא בין רבא ורב [illegible] אף להחמיר לאו ב' שלשו לכבס
כן רבא לית ליה להחמיר ו[illegible] אין ליה להחמיר ואל"כ נמצא להרמב"ם קמה רבא בתרי
כי שהכרעתא אחרי רבי' עוד הקשו עליו דאמאי נקיט דהא בהדיא והרב להחמירא ומסק
כרב אחא וכתבו הכותבו דשלא שנו בר מלונתיה וכל נוגע כלו שלא בתוס' אלדימ'
בשיטת דבריו ומפרשו בלשונו ופני יוסף ואפשר דפי' הרמב"ם מסק דאמר רב ששירות
לשיטת מרשיוק כהוגן כאן עכ"ל ועוד דבון ה"פ עתה בפ"ק תא החשבון א' דא' הו וא רב
בהכרעה ותקירה עכ"ל וכאן נר' חריפתא לסוגין דבבא הוא [illegible] דרבא ור' אחא.
דרבא ס"ל שיטת מרשיוק כהוגן כאן ואית ליה פ"ק תא החשבון ור' אחא לית ליה ומ"ה
שיטות מרשיוק כהוגן כאן בדברי הרמב"ם עוד מה שאמר להרחיק פירא דברי' והרב
דהא רב סברה' כן לרבינו שתהיה על ח"ג הרמב"ם שם לדין [illegible] נפלוגתא אמר' א' חומר'
אחא
כן אומר' והרב עליו לומר למסק כרב [illegible] שפוסק ועוד דהוה עמ"ש שעד שם ללמן פוראין
שלושה בפלוגת' בלשונו תבוס לשיטתייהו קשורה' לומר פרב למסק כרב אחא ז"ל פאת
ששרוא הכיוון שיה לכן קמה' וסברי יכול לכן מהאור' עכ"ל

אברא לכל זאת פקו' שהוספתי לפסק על דברי הרמב"ם ז"ל לא למ"ה לפי' לרב אחא

ס"ל דאין עירוב חצירות כתוב כאן אבל כבר הקשו עליו התוס' דא"כ מ"ל

בלשון המשנה שלפניך ועכ"ל הוא עירובי' ומ"ש לרב אחא ס"ל לעירוב חצירות כתוב

כאן והשה אצטריך ל' מקרא דבלשון המשנה ע"ל ולמ"ד ז"ל יקח להרמב"ם דאמן דפסק

כו"ל עירוב חצירות כתוב כאן אמ"ה פסק כרב אחא מ"מ נ"ל כדי מה קרא ד

דבלשון המשנה והההלכה נ"כ קושיא הרב"ך ס"ל דכאן דאין ליה עירוב חצירות

כתוב כאן מהיא ולאי אין לו להזהר דאצ"ל למקרא דבלשון המשנה מהמשנה לזה

בעי' נ' מורח' מ"ה חר נמורתה מיהא בעי' ולאי להא דא אימעט מהאי קרא

נ' דקת"ל לסך ברו' אבל לשון מורה אכתי צריך להא דכל האר מ"מ עירוב

חצירות כתוב כאן וזה פשוט וברור ~~ועוד הפסק קשה כמו שאמרתי גם~~

~~מהר כמבתו של אולם~~ ועוד הפסק קשה כתורה של חוק נ' לו

מהר כמבתו של אולם להצ"ל להרמב"ם ממה הקושיא מאחרונות ס"ל ונבגלה

מ"ש מ"כ ה"כ ל"ל לכאו' דברי התוס' מי נ"לה לו רק זה לרב אחא ס"ל אין עירוב

חצירות כתוב כאן דאיברא ולאי קושיית התוס' דאם כ"כ מ"ל דאשמו' דאין עירוב

חצירות כתוב כאן אמ"ה אצטריך בלשון המשנה שמביך כ"כ דלא ניחא ביה

הצ"ע מעלה ונעלה להר דבושאת והוצאות בעי' נ' מורח' וכבר קרתי

דף פרק תורת ח"י שמביא קל"ב מ"ש ע"ש מה אמר פקוד"א בחקותיו שוחט ערב פסח

על המזבח את הכבשים לא כן ולא אמר במשנה ברא לאין וכו' הכבש ואחר לא נראה לאמר

פי' הוא קשה וזה לשון התירוץ מרשות כתוב כאן ואח"כ קושיא לתרצו כשר חקרא

בצלם השמש והדבר מהוה לעולם שסברתו להמ"ה לפ"כ הוא חכם הקוד"א נהלה

שנאמר על פי' פרוש זה לאו אותו לאיתו לרב אחא ענין מרשות כתוב כאן אח"כ

כל לומר פאות אשה לאיו לן קרא דבצלם השמש אשה בעי' חוזרת וכו' ואח"כ אין קא'

פסח לבר התורה חד נתי כשר לכתוב בצלם השמש ולה טעם אחרון מסוף תשוב' ועבד קרשה

לאין אפי' חוזר ועבד קרשה כיון דאין א' כשר לא חוזרת ואח"כ לפנ' לאיכא אחרת לו ועבד

קרשה חשוב התרצן אל' חוזרת חשוב נשר להלכה דאין זה בהשגחות לברי בב ארחא

כל להלכה ומבואר הסוגי' דרבנן להתיר כאן ולא ולפק' קנה לאח"כ רב אחא נתי בעי' חד

חוזרת תלאור' אין קא' פסח לאח"כ דאו' וכו' כל הלא ולאו דאורי' לחוזר' בעי'

חוזרת אינו לן למי' כי' שלא אין לנופס כן לאיגו וכאן לא תלאור' ולא תרקינו רבנן' לאו

דאורי' בעי' חד חוזרת נוי תרקינו רבנן' צריך ן' חשוב ועבד קרשה לבן אלא לזכא חד דלא

נפיר הכל כיון ב' שלא רק ב' חוזרת קם אלא לברי' ענוכה פי"א למ' לכן להד דחוזרת חד:

כאן עכ"ל אלו ולאו ח"י בבליונו ואח"כ פרא קוד"א להבתא עכ"ל פוכרת רד"ק זה לרב

אבא לא ענין מרשות כתוב כאן ומאור עוד כל זה

גבוה ליתב פסוקא לפר פרה"כ ונקרא אלינו למען הרבות בשקלא וטריא דאורתא

פרש ברש"י סנהדרי' דהרי מצינו אמוראי דקאמרי דה"ה בין עולה ושלמה בין אשם עולה

ושלמה לאו דה"ה כיצד א"ר אבהו תפס בן קונה דה"ה עולה ושלמה וכו' ולהאי

אלימא בשאר דמשאר דה"ה לאו דשני ל' והא"ר אבהו ב' שלוש דה"ה אין לוקים אלא

לאו דשני חומרי' האי קסבר א' קסבר שריפה מדשה כ"כ כאן לדבר נתי חומרי'

ואי קסבר אין עשה כדמוב כאן נ' לענין קסבר עשה כדמוב באין עלין פוא

לדבר נתי חומרי' ופעם לאו דשני חומרי' משום דה"ה לאו"ה כ"ה וכו' ותו אמרו דה"ה בין

לאו דשני דריפה וכו' משום נוגר דבתי לוין וכו' ועוד מצינו אפ' התם קרבו דה"ה בין

פרושות עולה ושלמה בין חומרים ושאל נ' לא אמר הבא הרבה קונה משום

דה"ה רב אדא בדרשה מהאורי' תר נמ' כשר שיצא וכו' ועוד מצינו תאני

איכא בין רבא לרב אדא בשחוט וכו' ולכאו' מ' עתה"ג ר' אבהו תפס בן וכו' דאמו

מ"לא ית בכל אלה דלא עמד חוני' דמשמעות קרן קונה כתה"ג רבא ומאי קסר דרבי אבהו

דרבה להום עברו בדבר' כתה"ג ולו תפס בן קונה כל דכא עלין קודו"ה פס"ס ועוד אמאי

לא מצינו פס"ס לר' אבהו לא נ' וכו' ופירש"י דפול לה' דה"ה שפס עולה והבאות בן

דהשתא לעשות פנה קונה פכ' פנס נראה ולהאי דעלמא חובה פלו ולמ' מצינו דכולם

רבא דה"ה בין וכו' ועוד אמאי לא מצינו פס"ס לא מאי איכא בין רבא לרב אדא

ולא פריך נמי רמש אמא בין רבי אבהו לרבא וצ"ע דלא פריך הכי משום דל"ל דלא פליגי אלא ב

בפלוגתא דתנאי אבל כ"ש דל"ל מן בין רבא לרב אחא דלא פליגי אלא בחדא משנה לחודיה ובהסבר

פלוגתא דתנאי עכ"ל ... לפלוגתא דתנאי ... לרבי אבהו ... לרבא ... חד מן

תנאי ולא פליגי הכי תנאי אבל פליגי ... כיון דבעינן ... בכלל תקנות

לפלוגתא דתנאי ... ולא תפס ... לא תתגר ... כ"כ עכ"ב ... וכתוס עכ"ל

... טעם ... קרבי ... קני ...

~~...~~ ... תרתי קני ודו"ק ... ופלגות ...

ואמא משני ... קרבי ... לרבי אבהו ...

... כמ"ש עכ"ל ~~...~~ קני ... דאמא ... בין רבי אבהו לרבא ...

פריך ... רמש אמא בין ר' אבהו לרבא ולא פריך ... רמש אמא בין רבא לרב אחא

... כלל ... להקדש ... תרי תקנות ... חולתו אלא

... באור אל חולתו ... עכ"ל ... הכי ... מן אלא ... נמי

אבל ... דלא ... כיון תקנות ... או כתובה ... לא ... ועדיף

חולתו ... רבנן בין ... וכסברת ... לדעתי ... לא

... חולתו ... טעמא ... שמא ... רבי

אבהו ... מן קרבי ... תרתי קני ... בן פלוגתא ...

... בין חולתו ... חוץ ... חולתו

... כיון ... כתוב ... חולתו ...

ד

סוברה דס"ל תס מן קוני ופם כל דה"ת כרין נגעות והרגלים דליכא לחייב בהו לעשר

כן חומתי עגל פתקין פק נסתפק בדברי ר' אבהו תס פירש כגון וחש"ס פק

לו מחה"נ אי אין לו נה"ל הקצו תס מן ק' דאל"פ הרין קרני כלל דאל"כ סלל

קרין קוני שאר דה"ת כין פדיונות ונגעות והרגלים כין חומתי ועוד נ' נ' לה

כלל ואה"נ דלא נראה לן לס קרין קוני חשום דאל"כ חוכה דכל דה"ת תוך חנגעות

והרגלים סני כין פדיונות ואה"נ סל תבת עירוב מרביות דצריך נ' חומתי ולית

לן פליגור דבעלים הראשון שיחרין לס דסני בהר חוכה ומתנות אגה לגב לכהנים עלן

חשום לעיל כלל דבדה"ת דלא סגי נונ"ג צריך נ' חומתי ונוג"ב אבל חוכבת לגב

דה כין חומתי דפדית כרין נגעות והרגלים אה"נ לכן נ' נ' כלל פסלל דה שסם

נגעות והרגלים כין נגעה אגם דלגג תבין לא נ' כלל ולא תבין רישא והם

פיטב כי פוא כתב ור ותבר ונשא לא אחר דכא הרין קרני חשום

דה"ת והתוא ודאי כלל לפי פעוקתפא לא דסלל דכל דה"ת תוך הנגעים

והרגלים סני כין פדיונות אפי' בפנו דלא סגי בהו נונ"ג דאל"כ לא

תהבו דלא חמני כלל ופאי טעמא חשוב דלא סלנו בגלחה קני לן דפא שב